

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2094

Κυριακὴ Πεντηκοστῆς (Ἰω. 7,37-52· 8,12)
27 Μαΐου 2018

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ δύναμις τοῦ παναγίου Πνεύματος

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος» (Ἰω. 7,38)

Ἡ κάθοδος τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀγαπητοί μου, ἐπάνω τοὺς μαθητὰς καὶ ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἁγία αὐτὴ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἦταν τὸ **ἀποτέλεσμα τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ**.

Ὁ Κύριος τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης προετοιμάζε τοὺς μαθητὰς του γιὰ ὅσα συγκλονιστικὰ θ' ἀκολουθοῦσαν μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα καὶ γιὰ τὸν ἀποχωρισμὸ τους. Ἀκούγοντας τὸν Διδάσκαλό τους οἱ μαθηταὶ σκυθρόπασαν. Καὶ ἐκεῖνος, καθὼς ἡ λύπη πλημμύριζε τὴν καρδιά τους, τοὺς παρηγοροῦσε λέγοντας: «*Ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς*» (Ἰω. 16,7). Μπορεῖ νὰ σᾶς λυπῶ, λέει, μ' αὐτὰ ποὺ σᾶς προλέγω, ἀλλ' αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Σᾶς συμφέρει ὅμως νὰ φύγω ἐγώ· γιὰτὶ **ἂν ἐγὼ δὲν φύγω, δὲν θὰ ἔλθῃ σ' ἐσᾶς ὁ Παράκλητος**, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο· ἐνῶ, ἐὰν φύγω, θὰ πάω νὰ τὸν στείλω σ' ἐσᾶς. Ἑρμηνευταὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως ὁ Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, ἐξηγοῦν ὅτι, γιὰ νὰ ἔλθῃ τὸ πανάγιο Πνεῦμα, ἔπρεπε νὰ λυθῇ προηγουμένως ἡ ἔχθρα καὶ νὰ προηγηθῇ ἡ συμφιλίωσις (Ε.Π. Migne 124,210). Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ συμφιλίωσις, ἔπρεπε νὰ θανατωθῇ ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι καὶ ἔγινε.

Χωρὶς τὸν σταυρὸ Πνεῦμα ἅγιο δὲν θὰ κατέβαινε στὴ Γῆ. Ἄν δὲν προηγεῖτο ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ, ὁ κόσμος θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ πορεύεται τὸ δρόμο του μέσα σὲ μιὰ πνευματικὴ Σαχάρα, τὴν ὁποία εἶχαν δημιουργήσει τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τοῦ Χριστοῦ ἐπικρατοῦσε παντοῦ **πνευματικὴ ξηρασία**· δροσιὰ ἁγίου Πνεύματος πουθενά! Καὶ αὐτὴ ἡ χά-

ρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, ποὺ εἶχε λάμψει τὴν ἐποχὴ τῶν προφητῶν, κι αὐτὴ εἶχε ἐγκαταλείψει τοὺς Ἰουδαίους· τόσο οἱ ψυχές τους ὅσο καὶ ὁ ναὸς τους εἶχαν μείνει ἔρημα ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ παναγίου Πνεύματος. Φοβερὴ ξηρασία ἐπικρατοῦσε, ἀληθινὴ Σαχάρα! Ὅπως λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, μέχρι τότε στὸν κόσμον «*οὐπω ἦν Πνεῦμα ἅγιον* (δὲν ἔπνεε ἀκόμη Πνεῦμα ἅγιο), *ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη* (γιατὶ ὡς τότε ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε δοξασθῆ)» (Ἰω. 7,39). Δὲν ὑπῆρχε δηλαδὴ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, γιὰτὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε ἀκόμη προσφέρει τὴν σταυρικὴ του θυσία.

Αὐτὴ τὴ θυσία ὑπονοεῖ τὸ «*ἐδοξάσθη*» ἡ **θυσία τοῦ Ἰησοῦ ὀνομάζεται δόξα του**, γιὰτὶ δι' αὐτῆς νικῆθηκε κατὰ κράτος τὸ βασίλειο τῆς ἁμαρτίας, γεφυρώθηκε τὸ χάσμα μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, καὶ ἔτσι ἐπῆλθε ὁ ἐπιδικώμενος εὐλογημένος σκοπός, ἡ μεγάλη καταλλαγή, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀποστάτης ἄνθρωπος συμφιλιώθηκε μὲ τὸν οὐράνιο Πατέρα.

Χάρις λοιπὸν στὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα, ἀναστάντα καὶ ἀναληφθέντα στοὺς οὐρανοὺς **Ἰησοῦν Χριστὸν ἦλθε** τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Παράκλητος, **τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο**.

Ἐκτοτε ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος ρέει ἄφθονη, ὡς «*ζῶσα πηγὴ νοερά*», ὅπως ψάλλει ὁ ἱερὸς ὕμνωδός (ἑσπ. Πεντηκ. στιχηρ. ἰδιόμ.), μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Πρὸς αὐτὴ τὴν πηγὴ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς κρίζοντας· «*Ἐὰν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω*» Ἄν κάποιος νιώθῃ δίψα πνευματικὴ, σ' ἐμένα ἂς ἔρχεται καὶ ἂς πίνῃ. Καὶ ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ προσθέτει· «*Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος*» (Ἰω. 7,37-38. πρβλ. Ψαλμ. 39,9). Λέγοντας «*ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ*» ἐννοεῖ «ἀπὸ τὴν καρδιά του».

Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ; Ὅτι ἐκεῖνος ποὺ θὰ πιστέψῃ σ' αὐτόν, θὰ δεχθῆ μέσα στὴν καρδιά του τὴ χάρι τοῦ παναγίου Πνεύματος· καὶ γιὰ νὰ δείξῃ πόσο **πλούσια θὰ εἶνε ἡ χάρις**, δὲν μιλάει γιὰ ποταμὸ ἀπλῶς ἀλλὰ γιὰ «*ποταμούς ὕδατος ζῶντος*». Ἡ χάρις δηλαδὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτὸν ποὺ θὰ τὴν δεχθῆ θὰ τὸν δροσίζῃ **τὸν ἴδιο** πνευματικά, ὥστε νὰ μὴν αἰσθάνεται πλέον μέσα του τὴν πνευματικὴ ἐκείνη ξηρασία ποὺ ἔχουν διαρκῶς οἱ ἄπιστοι. Ἄλλ' ὅταν ἡ χάρις αὐτὴ κατοικήσῃ καλὰ μέσα στὴν καρδιά τοῦ πιστοῦ, θ' ἀρχίσῃ νὰ ξεχειλίσῃ καὶ θὰ μεταβάλλῃ ἔτσι τὴν καρδιά τοῦ χαριτωμένου ἀνθρώπου σὲ μιὰ βρύση, σὲ μιὰ θεϊκὴ πηγὴ, σὲ ἕνα πνευματικὸ ποταμὸ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ δροσιστοῦν **κι ἄλλες ψυχές** ποὺ διψοῦν νὰ βροῦν τὴν ἀλήθεια.

* * *

Ὡ ἡ δύναμις τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀγαπητοί μου! Ἄκατανόητα φαίνονται στοὺς ἀπίστους ὅσα προφητεῖεὶ ὁ Χριστὸς γι' αὐτὴ τὴ δύναμι· καὶ ὅμως εἶνε ἀληθινά, ἕκατὸ τοῖς ἕκατὸ ἀληθινά. Αὐτὸς ποὺ μελετᾷ τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι σήμερα, ἂν εἶνε εἰλικρινὴς φίλος τῆς ἀληθείας, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι βρίσκεται μπροστὰ σὲ μεγάλες ἐκπλήξεις· γιατί σὲ κάθε σελίδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας συναντᾷ ἀνθρώπους, ἀληθινούς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι τότισαν τὸν κόσμον καὶ ἀναδείχθηκαν πραγματικὰ ποταμοὶ πνευματικοὶ στὴ γενεά τους· παρουσίασαν καταπληκτικὴ δραστηριότητα, καὶ μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ ἔμπρακτο παράδειγμά τους προκάλεσαν μεγάλη πνευματικὴ ἀνθησι ἐκεῖ ποὺ προηγουμένως ἐπικρατοῦσε ξηρασία. Ἀναδείχθηκαν ὄντως **«ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος»!** Τέτοιοι ποταμοὶ μὲ τὴ δύναμι τοῦ παναγίου Πνεύματος ἀναδείχθηκαν στὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας **οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι**, καὶ κατόπιν μέχρι καὶ σήμερα **οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι** τῆς Ἐκκλησίας ποὺ συνεχίζουν τὸ ἔργον τῶν ἀποστόλων.

Ἄν ἀνοίξουμε τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων, θὰ δοῦμε, ὅτι **ἡ προφητεία** αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ θαυματουργικὴ δύναμι τοῦ παναγίου Πνεύματος **πραγματοποιήθηκε** στὸ πρόσωπον τῶν ἁγίων **ἀποστόλων** καὶ μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ.

✓ **Νά ὁ Πέτρος.** Ὁ ἀγράμματος αὐτὸς ψαρᾶς τῆς Γαλιλαίας τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γίνεται ῥήτορας· ἡ γλῶσσα του ποταμὸς ἀκατάσχετος, τὰ λόγια του ἔχουν τέτοια δύναμι καὶ πειστικότητα ὥστε τρεῖς χιλιάδες ψυχές

πιστεύουν, μετανοοῦν, βαπτίζονται στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

✓ **Νά καὶ ὁ Στέφανος,** ὁ πρῶτος ἀπ' τοὺς ἑπτὰ διακόνους τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων· εἶνε «*πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως*» Πνεύματος ἁγίου καὶ «*ποιεῖ τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ*» (Πράξ. 6,8). Ὅμιλεῖ μὲ δύναμι καὶ θάρρος ποὺ καταπλήσσουν τοὺς ἀντιπάλους.

✓ Ἀλλὰ τί νὰ ποῦμε γιὰ τὸν **Παῦλο;** Καυχώμεθα ἀληθινὰ ἐν Κυρίῳ οἱ Χριστιανοὶ γι' αὐτόν καὶ μπορούμε νὰ ποῦμε στοὺς ἀθέους· Ἄπιστοι! νὰ ἕνας ποὺ ἦταν διώκτης τοῦ Χριστοῦ, πίστεψε σ' αὐτόν καὶ «*ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ* (ἀπὸ τὴν ψυχὴ του) *ἔρρευσαν ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος*». Διαβάστε τὸν βίον του, μελετήστε τὶς ἐπιστολές του. Δὲν τὸ βλέπετε ὅτι ἀπὸ κάθε σελίδα τῆς ζωῆς καὶ τῶν γραμμάτων του ἀναβλύζει ποταμὸς θείας σοφίας; Δὲν εἶνε ἡ διδασκαλία του σὰν ποτάμι ποὺ τρέχει διαρκῶς, χωρὶς νὰ σταματᾷ τὴν πορεία του, ἀλλὰ μὲ δύναμι παρασύρει κάθε ἔμπόδιο;

«Ποταμοὶ μεγάλοι», θαυμαστὰ δημιουργήματα τῆς δυνάμεως τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀναδείχθηκαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· καὶ κοντὰ σ' αὐτούς, σὰν δευτερεύοντες ποταμοὶ, τρέχουν **οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας** μας (Βασίλειοι, Γρηγόριοι, Χρυσόστομοι κ.λπ.), αὐτοὶ οἱ «*μελίρρυτοι ποταμοὶ τῆς σοφίας, οἱ τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντες*» (ἀπολυτ. Τριῶν Ἱεραρ.). Ποιὸς μελετᾷ τὸν βίον τῶν ἁγίων αὐτῶν ἀνδρῶν καὶ δὲν θαυμάζει τὰ κατορθώματά τους, καὶ δὲν ὁμολογεῖ, ὅτι τέτοια ζωὴ, τέτοια σοφία, τέτοια ἀγιότης, δὲν ἔχουν ἄλλη πηγὴ παρὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο;

* * *

Ἐὰν ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, λόγῳ ἐλλείψεως θελήσεως καὶ ἀφοσιώσεως στὸ Χριστό, δὲν ἔχουμε γίνεῖ ποταμοὶ τῆς θείας χάριτος, ἂς φιλοδοξήσουμε νὰ γίνουμε τοῦλάχιστον **ῥυάκια τοῦ παναγίου Πνεύματος.** Μιὰ κοινωνία, ποὺ παρουσιάζει τόση ξηρασία τοῦ Πνεύματος, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πνευματικὲς φλέβες καὶ ῥυάκια ποὺ θὰ χαρίσουν θεία δροσιὰ στὶς κατὰξερές ψυχές τῶν θνητῶν.

Μακάρι **τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο ν' ἀναδεικνύη** πάντοτε μέσα στὴν Ἐκκλησία πιστοὺς κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, ἄντρες καὶ γυναῖκες, στὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴ τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ «*Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος*».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**